

MATUSKA MÁRTON

HOVÁ TÚNTEK
ZSABLYÁRÓL A MAGYAROK?

A kutatást támogatta az Arany János Közalapítvány
A kiadás költségeit támogatta a budapesti Keskeny Út Polgári Kör
és Börcsök Péter Dombóvárról

Megjelent a második szabályi razzia hatvanadik évfordulójára

Matuska Márton

Hová tűntek Zsablyáról a magyarok?

A VMDP Történelmi Bizottsága
Temesvár, 2004

A szerző köszönetet mond azoknak az ismert és ismeretlen személyeknek, akik nyilatkozataikkal, memoárjaikkal, adataik átengedésével, útbaigazításokkal vagy bármilyen más módon segítettek a kötet anyagának egybegyűjtése és a könyv megjelentetése során.

Kiadó:

A VMDP Történelmi Bizottsága

Temerin, 2004.

Szerkesztette

Matuska Márton

A szöveget gondozta és a szerkesztésben segített

Csorba Béla

Műszaki szerkesztő

Kapitány László

Számítógépes adatbevitel

Matuska Márton

A képek nyomdai előkészítése, tördelés és nyomdai megmunkálás

„Graphic” nyomda, Újvidék, 2004

A kötetet szerkesztette *Matuska Márton*

A szöveget gondozta és a szerkesztésben segített *Csorba Béla*

A címlapfotón a szablyai r.k. templom piétája látható. Készítője ismeretlen.

Horváth Mihály felvétele

CIP- Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad

94(497.1)“1941/1945”:323.12(=511.141)(093.3)
94(497.113 Žabalj)

MATUSKA, Márton

Hová Tüntek Zsablyáról a magyarok? / Matuska Márton.-
Temerin : A VMDP Történelmi Bizottsága, 2004 (Újvidék
: Graphic). 232 str. : ilustr. ; 21 cm

„Megjelent a második zsablyai razzia hatvanadik évfordulójára“ --> prelim. str.
Napomene i objašnjenja u beleškama uz tekst. - Bibliografija.

a) Narodnooslobodilačka borba 1941-1945 - Genocid
Madjari - Žabalj - U uspomenu b) Žabalj - Istorija
COBISS.SR-ID 199890951

„Nem fogtam fel, mi történik, de hiszem, hogy az este, éjjel, 12 éves fejjel beléptem a felnőttek közé, amikor többé sírni, siratni csak titokban volt szabad, hogy ne lássa anyám, nővérem. Ne nevéssenek, hogy egy magyar gyerek sír. Akkor kezdtem felfogni, hogy nekünk – csupán mert délvidéki magyarok vagyunk –, sokat kell még szenvedni, de hogy ennyit, azt nem tudtam elképzelni. Sokszor elátkoztam nagyapám elhatározását, hogy Temerinből Zsablyára költözött, el apám tétlenségét, hogy nem költöztünk el onnan. Még most is, hatvanegynéhány éves fejjel, ezer és ezer miért tör fel bennem. Miért kellett kivégezni 73 éves nagyapámat, a közmegebecsült Toncsi bácsit, a nazarénus igehirdetőt, akit a magyar hatóságok azért zaklattak, mert a fegyverfogás ellen prédikált? Miért az apámat, a falu végén küzdő szegény embert, aki oly sokat tett, hogy iskoláztasson bennünket? Miért a bátyámat, a 17 éves tanítóképzős diákot? Miért kellett földűlni az otthonunkat? Miért kellett az így megcsönkített család maradékát internálótáborba hajtani? Miért kellett elszervenünnünk az örökös megaláztatást, a szülőfalumból való kitiltást? Létezik az, hogy mindezt csak azért, mert magyar vagyok?”

Bakos Pál visszaemlékezéséből

